

Η Μικτή Χορωδία θυμάται και γιορτάζει

Στην ιστορική αίθουσα Εκδηλώσεων ΕΜΠ των κτιρίων της Πατησίων, γιορτάστηκαν τα 40 χρόνια από της δημιουργίας του Μουσικού Τμήματος, με μια πανηγυρική συναυλία της μικτής Χορωδίας με την συμμετοχή ορχήστρας δοματίου.

Το ΕΜΠ, εδώ και 40 χρόνια, μέσω του Μουσικού του Τμήματος, προσπάθησε και κατάφερε να προσφέρει στους σπουδαστές του, έναν τρόπο έκφρασης, που συνδέεται απόλυτα και καταλυτικά με την ψυχική καλλιέργεια, την ουσιαστική ανάσα ζωής, που στηρίζει τον άνθρωπο.

Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι, το Μουσικό Τμήμα του ΕΜΠ, άνθισε, αναπτύχθηκε και μεγαλούργησε, χάρη στις ακούραστες, επίμονες και συνεχόμενες προσπάθειες του Διευθυντή του, *Βασιλή Μακρίδη*, που υπήρξε σπουδαίος δάσκαλος, καταφέροντας να μεταλαμπαδέψει σε γενιές σπουδαστών, όχι μόνο την γνώση των μουσικών κανόνων, αλλά την κραυγή αγωνίας που εκφράζει η Τέχνη σε κάθε ανατροπή των νόμων της αγάτης, σε κάθε καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την υποχρέωση και αναγκαιότητα να ανταπο-

κρινόμαστε σ' αυτή την κραυγή, με το «οπλοστάσιο» της ευαισθησίας, της συμπάθειας και της συμπάραστασης του ανθρώπου προς τον άνθρωπο. Δίδαξε μέσα από τη μουσική, την αξία της ζωής και την μεγαλοσύνη του ανθρώπου, κεντρίζοντας το ψυχικό απόθεμα, που κάνει κάθε άνθρωπο ξεχωριστό, συνεργάσιμο και συμπάσχοντα, δάσκαλο και μαθητή της ίδιας της ζωής.

Η Μουσική είναι η Τέχνη η οποία ταντίζεται απολύτως με την αρμονία που εκφράζει τους ρυθμούς του σίμπαντος

κόσμου. Στην Μουσική ο άνθρωπος αναγνωρίζει την μοναδικότητά του, την ελευθερία του αλλά και την ευθύνη του, στέρεα και ακέραια για όσα συμβαίνουν γύρω του. Συμμετέχει με τους ρυθμούς και την σκέψη σ' ένα ταξίδι ποιότητας, προσπαθώντας να ανακαλύψει τον εαυτό του και να τον ταυρίσει εποικοδομητικά στον καμβά του συλλογικού ονείρου.

Η συναυλία που διήρθε ο συνθέτης Βασιλής Μακρίδης, είχε εξαιρετική επιτυχία και τα μέλη της Χορωδίας έδειξαν τον καλύτερο εαυτό τους, καταχειροκροτούμενα από το κοινό. Το πρόγραμμα περιλάμβανε έργα των Praetorius, Buxtehude, Zelter, Haendel, Vivaldi, Soilissav, Κατζηδάκη, Ξαρχάκου, Τετζή και Μακρίδη. Το απόσπασμα από το Λαϊκό Ορατόριο Διθύραμβος II «Φεύγει ο χορός» του Β. Μακρίδη σε ποίηση Αγγ. Σικελιανού, που έκλεισε το πρόγραμμα, ενθουσίασε ιδιαίτερα με την φρεσκάδα, τον δυναμισμό και τον ρυθμό του.

Στην παράσταση έλαβαν μέρος οι Soprani Α. Μeryem, Α. Κοκκίνη, Δ. Κοκκίνη, Γ. Παπαμάχου, Σ. Σακκέτα, οι Contralti Ντ. Ανδρουλιδάκη, Α. Γιακουμάκη, Κλ. Κουκουλιώτη, Μ. Μαρκοπούλου, Α. Μάρκου, Δ. Σουλογιάννη, οι Tenori Γ. Δάγλας, Ν. Κουτσούρης, Χρ.

* Το κείμενο και η επιμέλεια της στήλης είναι της Προϊστάμενης του Μουσικού Τμήματος ΕΜΠ, Ευγενίας Κουτσουλιέρη

Πουλάκης, Χρ. Τσουμελέας, και οι Bassi A. Γεωργακόπουλος, Δ. Καργλής, Β. Καλέτζης και Στ. Κοζάνης.

Σολίστ η Νάντια Διαμαντίκου (υψίφωνος) και ο Βασίλης Κωστόπουλος (βαθύφωνος).

Στο πάνο συνόδεψαν οι Στ. Καρασπήλιου και ο Στ. Κοζάνης.

Το κουαρτέτο εγχόρδων αποτελείτο από τους μουσικούς Στ. Καββασίλη (βιολί), Αργ. Καββασίλη (βιολί), Ν. Βίτη (βιόλα), και Αγγ. Μουγάκο (βι-

λοντσέλλο).

Η διοικητική και καλλιτεχνική στήριξη της εκδήλωσης, καθώς και η επιμέλεια κειμένων και η παρουσίαση, έγιναν από την Προϊσταμένη του Μουσικού Τμήματος Ευγενία Κουτσουλιέρη.

Οι δύο παραστάσεις του Θεατρικού Τομέα

Ο Θεατρικός Τομέας του Μουσικού Τμήματος, με πολλές επιτυχίες στο ενεργητικό του, άνοιξε την φετινή χρονιά με δύο παραστάσεις που σημείωσαν εξαιρετική επιτυχία. Δύο θεατρικά έργα, δύο προτάσεις από τους σπουδαστές, που παράλληλα με τις σπουδές τους βρίσκουν χρόνο να εκφραστούν, με ζωντάνια και πάθος, αναπτύσσοντας τον κοινωνικό διάλογο, συμμετέχοντας ενεργά στην κοινωνική κριτική μέσω του θεάτρου.

Πρώτο έργο η «*Πυριτιδαποθήκη*» του Ντέιαν Ντοκόφσκι, πρωτότυπη στη σύλληψη και τη συγγραφή, δίνει την αίσθηση ενός ατελείωτου χορού, όπου ο πρωτοχορευτής κάθε φορά και πριν εξαφανισθεί από το προσκήνιο, παραδίδει στον δεύτερο του κύκλου, τις αγωνίες του, συντηρώντας τον ξέφρενο ρυθμό της ζωής, που ψάχνει απεγνωσμένα να βρει αποκούμπι και ταπνότητα.

Οι ήρωες, με την αίσθηση του εφήμερου, σπαταλούν τη ζωή στο τεντωμένο σχοινί του φόβου και της οργής. Δεμένοι στην ανάγκη, προσπαθούν να προλάβουν, να απαιτήσουν, να εκφραστούν, σε λίγα δευτερόλεπτα, που ο προβολέας ακουμπά στις εφήμερες παρουσίες τους, καταπίνοντας τον χρόνο. Φωνές απαίδευτες σε παράφρονες μελωδίες, συντηρούν τη στείριότητα των ανθρωπίνων σχέσεων, τον λαβύρινθο του πουθενά, σαν αντίδοτο στην αγωνία της απόρριψης.

Παρά ταύτα, μία αδιόρατη κλωστή αγάπης, διαπερνά τον κύκλο των μοναχικών χορευτών, αντιπαλεύοντας την αίσθηση του τίποτα, με λίγη συμπόνια και ένα δάκρυ καρδιάς. Το αφάγατο μήλο της γνώσης, αλλάζει χέρια περνώντας στον επόμενο «χορευτή» και η ζωή, μ' αυτή την κίνηση, ξαφνιάζει τον θάνατο, κλονίζοντας το εφήμερο με την εσασει διαθέσιμη προσφορά και επιλογή της γνώσης.

Ο σκηνοθέτης *Ελισαίος Βλάχος*, γράφει μεταξύ άλλων στο πρόγραμμα της παράστασης για το έργο: «...Δέκα σκηνές με διαφορετικά θέματα και έντονη δυναμική. Κοινός αγώνας, η ενδεκάτη σκηνή, η βία και η μεταιότητα της. Και τί υπάρχει στην αρχή; Όχι ότι δεν υπάρχουν ευθύνες. Αλλά όταν τα απωθημένα της καταπίεσης δεν επιστραφούν στον αποστολέα της, τότε η βία γίνεται η ζωή μας. Τότε χάνει την αξία του, ποιό είναι το αίτιο και ποιό το αποτέλεσμα. Κάποιος πόλεμος και ο συγγραφέας έχει βιώσει έναν συγκεκριμένο. Αλλά δεν τον αναφέρει. Κι' αυτό κάνει το έργο να αντέχει. Εμείς βλέπουμε τις παρενέργειες κάποιου γεγονότος. Δεν ξέρουμε το γεγονός. Ξέρουμε μόνο ότι κάπως, κάπου, κάποτε, άνοιξε ο κύκλος της βίας.....».

Η μετάφραση του έργου έγινε από τον *Θωμά Μοσχόπουλο*, τα σκηνικά από τους *Σ. Μοσχοβάκη* και *Ν. Κουρνιάτη*, τα κοστούμια από την *Σ. Μοσχοβάκη*, η μουσική από τον *Γ. Μαγκλάρα*, ο σχεδιασμός της καταληκτικής αφίσσας από τον *Αγγ. Αγγέλου* και η επιμέλεια του προγράμματος από τους *Τζ. Καλτσά* και *Θ. Μπαλωμένο*.

Τους ρόλους του έργου, με σειρά εμφανίσεως απέδωσαν οι σπουδαστές *Γ. Δρακόπουλος*, *Σπ. Μανδέλος*, *Σ. Κακάβας*, *Θ. Μπαλωμένος*, *Ν. Πατούχας*, *Α. Ψαθάς*, *Χρ. Βαφιαδάη*, *Δ. Φαροδέλας*, *Ρ. Κρέτση*, *Δ. Αποστολάκος*, *Ε. Σίνη*, *Εκτ. Κουφόπουλος*, *Β. Καλτσάς*, *Μ. Ανδρουλιδάκης*, *Κ. Χριστοδουλόπουλος*, *Α. Αλεξόπουλος*, *Τζ. Καλτσά*.

Δύο μήνες μετά την επιτυχία της Πυριτιδαποθήκης, οι σπουδαστές παρουσιάζουν το εξαιρετικό έργο του Ιάκωβου Καμπανέλλη «*Ο αόρατος θίασος*». Αυτή τη φορά η καταπίεση που αλλοτριώνει τον σύγχρονο άνθρωπο, δεν έχει να κάνει με την βία ενός πολέμου αλλά με την βία που επιβάλλει η συνήθεια εν καιρώ ειρήνης και ο παράλογος αγώνας για καταξίωση, πλουτισμό και καλοπέραση.

Όλο το έργο (εκτός από την τελευταία σκηνή) διαδραματίζεται στον κόσμο της σκέψης και του ονείρου και οι ήρωες παλεύουν να προλάβουν τις αλήθειες τους, που σωριάζονται, ασφρακτούν και τελικά νεκρώνονται από αυτή την συνήθεια, που τους εμποδίζει να

βγουν γυμνοί στο δρόμο, με χέρια ορθάνοιχτα στον ήλιο και να ντυθούν την ζωογόνο βροχή του πραγματικού φωτός, που έλαμψε στα μάτια των παιδικών τους χρόνων.

Εκεί που στέκει ο έρωτας με όλες τις μορφές του, εκεί που μπορείς να απολαύσεις τη στιγμή «που θα κοιταχθείς και θα σε κοιτάζουν κατάματα».

Καταξιωμένοι συγγραφείς ο Ιάκωβος Καμπανέλλης, σκηνοθετεί με την πέννα του, τον εξωτερικό και εσωτερικό κόσμο, με πάκρα και χιούμορ δοκμάζει τις μάζες, ακροβατώντας στην φωτεινότητα και το σκαρό των ονείρων.

Η ματαιότητα κραυγάζει παράφωνα με γέλιο τρελλού, συνθλίβοντας την αρμονία των ελευθεριών και ο άνθρωπος αφομοιώνεται στην χοάνη της απαξίας, επιμένοντας να μιλάει για καταξίωση και να κουνάει πέρα-δώθε για εξαργύρωση το εισιτήριο του χαμένου παραδείσου, μέσα στον νεοπλουτισμό του,

που περιλαμβάνει ακόμα και..... τις λέξεις.

Η ψυχή πιέζεται στα τοιχώματα του εξωτερικού κόσμου, όπου όλα γίνονται για να γίνουν, όλα αντανακλούν τις επιφάνειες, μη αντέχοντας τις αντανακλάσεις του πολυεπίπεδου πυρήνα της ύπαρξης.

Ο χρόνος κυλάει με αχιμηρές ευθείες, που πληγώνουν τον ήλιο, με σκληρότητα που ακυρώνει την ελπίδα, με ανία που καταργεί τα χρώματα. Και ο ήρωας αντιλαμβάνεται με φρίκη ότι οι συνήθειες και το κυνήρι της καταξίωσης, τον έχει μετατρέψει σε σκλάβο της ζωής, αυτής της ζωής που έφταιξε με τόση επιμέλεια και κόπο, προσέχοντας και την παραμικρή ανούσια λεπτομέρεια, ώστε σήμερα να φελίζει με ατορία και αγωνία: «Ξέρετε πόσες ελευθερίες μου απομεινάνε; Να διαλέγω μια γραβάτα, που κοστίζει έναν μισθό υπαλλήλου, αλλά να μην τολμώ να μη φορώ γραβά-

τα».

Το έργο αποδόθηκε μοναδικά από τους συντελεστές της παράστασης.

Την σκηνοθεσία υπέγραψε ο Θ. Μπαλωμένος, βοηθός σκηνοθέτη ήταν η Β. Αντωνίου, η χορογραφία έγινε από την Μ. Γιανναδάκη, η μουσική από τον Β. Βασιλάτο, τα σκηνικά από την Β. Παπανούση, τα κοστούμια από την Σ. Μοσχοβάκη, η αφίσσα και το πρόγραμμα της παράστασης από τον Θ. Μπαλωμένο, ο οποίος ομολογουμένως έδωσε μια μοναδική σκηνοθετική γραμμή σ' ένα έργο απατήσεων.

Τους ρόλους του έργου ερμήνευσαν οι Σπ. Κουλουρίδης, Ζ. Αντωνίου, Απ. Κόσσυρας, Ε. Βλάχος, Μ. Παπαναγιώτου, Χρ. Μαργαρίτη, Γ. Παναγιωτοπούλου, Μ. Γιανναδάκη, Β. Παπαπανούση, Μ. Δημαρόγκωνα, Ε. Παρασκευά και Ε. Βοσνιάκη.

Χορευτικός Τομέας: Περιπλανήσεις με ρυθμό και αρμονία

Η συνεχής παρουσία σε εκδηλώσεις εντός και εκτός ΕΜΠ, η ακούραστη διάθεση και οι ικανότητες του Χορευτικού Τομέα, έχουν πλέον οδηγήσει στην καταξίωση την πολυπληθή ομάδα των φοιτητών, που επέλεξαν να εκφραστούν μέσω του παραδοσιακού και λαϊκού χορού. Πρόσφατα ο Χορευτικός Τομέας ΕΜΠ, έτυχε σημαντικής βραβεύσεως για την προσφορά του και για τους αγώνες διάδοσης και διάσωσης των παραδοσιακών μας στοιχείων, από την «Societe

d' Encouragement au progress», μέλος της Γαλλικής Ακαδημίας, με χάλκινο μετάλλιο.

Συμπληρώθηκαν ήδη 10 χρόνια από τότε που ο Διευθυντής του Μουσικού Τμήματος, συνθέτης και εξαιρετος δάσκαλος Βασίλης Μακρσίδης, με την εμπειρία του διείδε, την αναγκαιότητα της ένταξης

Χορευτικού Τομέα στο Μουσικό Τμήμα και οργάνωσε την πρώτη ομάδα, την οποία διευκόλυνε να ανοίξει τα φτερά της, συμπαρασκευόμενος και στηρίζοντας κάθε της βήμα.

Σήμερα ο

Χορευτικός Τομέας, αριθμεί περί τους 350 φοιτητές, αριθμώς εξαιρετικά μεγάλος, ακόμη και για επαγγελματικούς συλλόγους και πάντως, πολύ μεγάλος για ένα ΑΕΙ, που οι φοιτητές έχουν προτεραιότητα τις σπουδές τους. Σ' αυτό αξίζουν συγχαρητήρια και στις Πρωτανικές Αρχές, που με την συμπαράστασή τους, έκαναν να ανθίσει ένα φυτώριο τέχνης στον πανεπιστημιακό χώρο, δίνοντας διέξοδο ποιότητας στις κοινωνικές ανησυχίες των σπουδαστών και καλλιεργώντας την αναγκαιότητα

διαλόγου και συνύπαρξης μέσω της Τέχνης.

Τα 10 χρόνια της παρουσίας του Χορευτικού Τομέα ΕΜΠ, γιορτάστηκαν με μιάς μοναδικής επιτυχίας εκδήλωση, που έφερε τον γενικό τίτλο «Χορευτικές περιπλανήσεις» και πραγματοποιήθηκε στο θέατρο της Φοιτ. Εστίας Ζωγράφου.

Ο ενθουσιασμός συνεπήρε το πολυπληθές κοινό, παρασύροντάς το σε συμμετοχή και ατέλειωτο χειροκρότημα. Ήταν μία περιπλάνηση μέσα στην οποία καθένας έδειχνε να αναγνωρίζει κομμάτια του εαυτού του, να αφορείται σε μονοπάτια γνώριμα της ψυχής και της μνήμης, με το αίσθημα του ατελείωτου και παντοτινού.

Άλλωστε ο Χορός, στον οποίο μετέχει το σώμα και το πνεύμα αδιαχώριστα, είναι ο εκφραστής της ολοκληρωμένης ύπαρξης που συνδιαλέγεται με την καθημερινότητά της και φιλοσοφεί με την ουσία της. Ο Χορευτής, παίρνει

δύναμη από τη γη στην οποία ανήκει, για να υψωθεί πάνω απ' αυτήν.

Αφουγκράζεται στην επαφή του με την γή, τους ρυθμούς του σήμπαντος κόσμου και εισχωρεί στην παγκόσμια αρμονία με την δική του πρόταση.

Ουσία, ζωγραφίζει την ζωή με ρυθμικούς βημα-

τισμούς στο ξέφωτο των ονείρων, υψώνοντας την γη στην απεραντοσύνη του ουρανού, αναγκάζοντας τον ουρανό να κοιτάξει την γη.

Τα παιδιά του Χορευτικού Τομέα, υπηρετούν με τρόπο μαγευτικό την ιερότητα της Δημοτικής μουσικής και του Δημοτικού τραγουδιού.

Και είναι σημαντική η προσφορά τους, διότι το Δημοτικό τραγούδι εκφράζει την γνήσια ιστορία κάθε λαού, αναγνωρίσιμη σε προσωπικό και συλλογικό επίπεδο στο πέρασμα από γενιά σε γενιά, την ιστορία της μνήμης, της καρδιάς και της ελεύθερης φωνής.

Ο Χορευτικός Τομέας στην πανηγυρική αυτή εκδήλωση της συμπλήρωσης 10 χρόνων λειτουργίας του, παρουσίασε χορούς από την Μ. Ασία, την Λευκάδα,

την Κρήτη, την Θεσσαλία και λαϊκούς χορούς. Στην παράσταση χόρευαν 55 σπουδαστές. Η διδασκαλία των χορών έγινε από τους Απ. Ψαρρός, Βασ. Ζιώγας, Φωτ. Σκαμνέλη, Σταύρο Αντωνίου, Ευγ. Βρεττού, Στ. Καλογερόπουλο, Στέλιο Αντωνίου, Βαγγ. Λουπέλη, Χρ. Παρασκευόπουλο, Σ. Σκαρμούτσου και Κ. Τσίγα.

Τον γενικό συντονισμό της παράστασης είχαν οι Βασ. Ζιώγας και Απ. Ψαρρός, την επιμέλεια του προγράμματος που διενεμήθη στην παράσταση ο Βασ. Ζιώγας, την επιμέλεια της αφίσσας οι Σταύρος Αντωνίου και Απ. Ψαρρός.

Τα κείμενα της παράστασης επιμελήθηκε η Προϊσταμένη του Μουσικού Τμήματος Έγγενία Κουτσουλιέρη, η οποία παρουσίασε και την εκδήλωση.

